

* نگاه کلی

از آخرین آزمون این سال در سرفصل «درک عمومی هنر»، تنها باید با عنوان «یک آزمون معمولی» یاد کرد. وقتی می‌گویم معمولی به این معناست که نه بد و نه خوب است. پدیده‌ای خنثی که چندان فرصتی برای نقد و بررسی ایجاد نمی‌کند. به نظر شما یک «تست خوب» چه ویژگی یا ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟ از منظر من تستی که داوطلب را بر آن دارد که برای پاسخ‌گویی به آن بی‌اندیشد، تحلیل کند و مجموعه‌ای از مطالب را در ذهن خود بسط دهد، یک تست خوب و معقول است، چراکه این‌گونه میزان دانش، قدرت تجزیه و تحلیل و ضریب هوشی او مورد سنجش قرار خواهد گرفت. حال در نظر داشته باشید که برای تولید چنین تست‌هایی نیز، طراح موظف است که به همان میزان در گزینش موضوع سؤال اندیشه کند، تحلیل کند و در انتخاب گزینه‌های غلط تأمل و تفکر داشته باشد. دقیقاً همان مسائلی که در سؤالات این آزمون جایشان خالی است. آزمونی که اغلب سؤال‌ها تنها بازگردان ساده‌ای از جملات کتاب‌هاست. البته باید تأکید کنم که در این آزمون هیچ سؤالی از حیث مضمونی و پاسخ‌گویی (به غیر از یک سؤال که به آن اشاره خواهیم کرد) مشکل‌دار نیست. اما آن‌چه می‌خواهم بگویم این است که در یک قالب «صفر و یک»، سنجشی صورت نمی‌گیرد. الگوی «صفر و یک» یعنی سؤالی که کسی پاسخ نمی‌دهد و سؤال‌هایی که همه پاسخ می‌دهند. البته در نظر داشته باشید که این الگو را در سطح کسانی مطرح می‌کنم که برای کنکور تلاش معقول و مقبولی داشته‌اند، نه آن‌ها که اساساً از ابتدا در گردونه‌ی رقابت حضور ندارند.

در نهایت همین که در آزمون‌های اخیر دیگر خبری از پاسخ‌گویی‌ها و پرسش‌های محیرالعقولی نیست، که پیش‌تر به کرات در آزمون‌های سنجش دیده می‌شد، باید مراتب تشکر و قدردانی را از مسئولان اجرایی داشت.

* پرسش‌های غیراستاندارد یا نادرست

شماره‌ی پرسش	توضیح
۱۲۳	این سؤال از متن کتاب آشنایی با مکاتب نقاشی طرح شده است. بخشی از پارگراف مورد توجه طراح در این پرسش این چنین است: «هم‌گام با نقاشی، هنر خوشنویسی نیز در چین پیوسته حضور داشت و ارتباط خط با نقاشی چنان بود که می‌توان گفت هنری واحد به شمار می‌رفتند، هم‌چنان‌که مواد و مصالح هر دو (قلم‌مو، مرکب، ابریشم یا کاغذ) یکی بود و اجرای هر دو نیز به چیره‌دستی و مهارت فنی نیاز داشت. (...) نقاشی سنتی چین به لحاظ سرزندگی، ریتم، ارزش خط و محدودیت رنگ تأثیر زیادی از خوشنویسی گرفته است.» حالا باید از طراح محترم این سؤال پرسید، آیا محدودیت رنگ خود مقوله‌ای مطرح در حوزه‌ی رنگ نیست؟ و مگر نه این‌که در نوع رنگ‌گذاری بی‌فام و نوع مرکب مورد استفاده در هر دو هنر خوشنویسی و نقاشی چین اشتراک وجود دارد؟ بنابراین نقاشی چینی در زمینه‌ی انتخاب رنگ و نحوه‌ی رنگ‌گذاری تحت تأثیر خوشنویسی است.